

302.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 8 maja 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie wprowadzenia odchyłeń od „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych“ oraz „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych“ (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 783) przy stosowaniu tych regulaminów w ruchu tymczasowym na kolei Warszawa Młocińska — Łomianki.

Na mocy art. 4 p. p. 7 i 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz osób, psów i bagażu koleją Warszawa Młocińska — Łomianki odbywa się tylko w komunikacji miejscowej tej kolei na zasadzie „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych“ (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 783) wraz z ewentualnymi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami do tegoż regulaminu oraz z odchyleniami (§ 2 R. P. O.) następującymi:

Odchylenia od „Regulaminu przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych“ przy stosowaniu tegoż regulaminu na kolei Warszawa Młocińska — Łomianki.

W § 5 punkt 1 zmienia się jak następuje:

„1. Bilety na przejazd jednorazowy sprzedawane są przez konduktorów w wagonie. Podróżny powinien niezwłocznie po wejściu do wagonu wykupić bilet, przyczem należność za niego powinien mieć uprzednio przygotowaną i odliczoną“.

Pozatem punkty 3, 4, 5, 6, 7 i 8 — nie mają zastosowania.

W § 6 punkt 2 zmienia się jak następuje:

„2. Bilet powinien zawierać określenie sekcji taryfowych, na jakie bilet wydano“.

§ 8 zmienia się jak następuje:

„Bilet na przejazd jednorazowy ważny jest na przejazd tylko w tym pociągu i wagonie, w którym go sprzedano”.

W § 9 punkty 5, 6, 10 i 11 — nie mają zastosowania.

W punktach zaś 12 i 13 nie mają zastosowania słowa: „ dla kobiet i”.

§§ 10 i 11 — nie mają zastosowania.

§ 12 zmienia się jak następuje:

„Podróżny, który przy kontroli nie może okazać ważnego na przejazd biletu, powinien wykupić 2 bilety normalne za sekcje przez niego przebyte; jeśli zaś nie można odrazu i z całą pewnością ustalić przystanku, na którym podróżny wsiadł do pociągu, 2 bilety normalne za wszystkie sekcje, które przebył pociąg.

Podróżnego, który odmawia uiszczenia bezwzględnie opłaty powyższej, konduktor ma prawo usunąć z pociągu na najbliższym przystanku i pociągnąć do odpowiedzialności sądowej”.

W § 13 punkt 5 uzupełnia się zdaniem: „który wywiesza się w wagonie”.

W § 15 punkt 2 zmienia się jak następuje:

„2. Bagaż ręczny pojedynczego, podróżnego nie może przekraczać wymiarów $20 \times 40 \times 60$ cm.; w razie przewozu bagażu ręcznego większych rozmiarów, o ile na to pozwolą warunki miejscowe, nie przekraczającego jednak wymiaru $50 \times 50 \times 100$ cm., pobiera się opłatę, przewidzianą w taryfie”.

Punkt 3 zmienia się jak następuje:

„3. W razie ujawnienia bagażu w rozmiarze, przekraczającym $50 \times 50 \times 100$ cm., konduktor ma prawo usunąć bagaż ten z pociągu i pobrać za jego przewóz podwójną należność taryfową jak za bagaż wymiaru $50 \times 50 \times 100$ cm., najmniej 5 zł.”

Punkt 5 — nie ma zastosowania.

W pkt. 7 zdanie drugie — nie ma zastosowania.

Punkty 10, 11, 12 i 13 — nie mają zastosowania.

§§ 17, 18, 19, 20 i 21 — nie mają zastosowania.

W § 22 w punkcie 5 słowa: „oznaczoną w taryfie” zmienia się na „100 zł.”

W § 26 punkty 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 — nie mają zastosowania, a punkt 6 zmienia się jak następuje:

„6. Za bilety zagubione lub niewykorzystane w całości lub częściowo należności nie zwraca się”.

§§ od 29 do 38 włącznie — nie mają zastosowania.

W § 40 w punkcie 3 słowa „kwity bagażowe” — nie mają zastosowania.

§ 41 zmienia się jak następuje:

„Prawo wnoszenia skargi przeciw kolei żelaznej z umowy o przewóz służy osobie, która przedstawi bilet lub, w razie braku tegoż, udowodni swoje uprawnienie”.

§§ 43 i 44 — nie mają zastosowania.

W § 45 w punkcie 2 ustępy a), b), c) i d) — nie mają zastosowania.

§ 46 zmienia się jak następuje:

„Roszczeń wygastłych lub przedawnionych, zgodnie z postanowieniami § 45 nie można wznowić w drodze skargi wzajemnej, ani w drodze ekscpecji”.

§§ 47 i 48 oraz §§ od 50 do 64 włącznie — nie mają zastosowania.

§ 2. Przewóz przesyłek towarowych koleją Warszawa Młocińska — Łomianki odbywa się tylko w komunikacji miejscowej tej kolei na zasadzie „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 89, poz. 783) wraz z ewentualnymi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami do tegoż regulaminu oraz z odchyleniami (§ 2 R. P. T.) następującymi:

Odchylenia od „Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych” przy stosowaniu tegoż regulaminu na kolei Warszawa Młocińska — Łomianki.

Tytuł I.

Zakres regulaminu. Przewozy bezpośrednie.

W § 1 punkty 2, 3, 4, 5 i 6 — nie mają zastosowania.

§ 5 zmienia się jak następuje:

„Kolej Warszawa Młocińska — Łomianki przyjmuje przesyłki do przewozu tylko na podstawie każdorazowej umowy nadawcy z koleją”.

Tytuł II.

Umowa o przewóz.

§ 6 (punkty 1 — 14) zmienia się jak następuje:

„Na każdą przesyłkę przyjętą do przewozu kolej wydaje kwit przesyłkowy według wzoru, ustalonego przez kolej i zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji. Kwit przesyłkowy podlega opłacie stempłowej w wysokości ustalonej dla listów przewozowych”.

W § 7 punkty 6 — 23 — nie mają zastosowania.

§ 8 — nie ma zastosowania.

W § 9 punkty 9, 10, 11 i 12 — nie mają zastosowania.

§ 11 — nie ma zastosowania.

W § 12 punkty 6, 7 i 8 — nie mają zastosowania.

§ 13 — nie ma zastosowania.

W § 14 punkty 2, 3, 5, 9, 11 i 19 — nie mają zastosowania.

§ 15 — nie ma zastosowania.

W § 16 punkty 1 — 8 i 10 — 33 — nie mają zastosowania; w pkt. 9 wyrazy „list przewozowy” zmienia się na „kwit przesyłkowy”; punkt 34 zmienia się jak następuje:

„34. Termin odbioru przesyłek, które odbiorca obowiązany jest wyładować, powinien być wskazany w taryfie”.

Pozatem punkty 36, 38, 40 i 42 — nie mają zastosowania.

Punkt zaś 41 zmienia się jak następuje:

„41. Jeżeli odbiorca zgłosi się po odbiór przesyłki, lecz nie może jej otrzymać z winy kolei w ciągu 3 godzin od zgłoszenia się, kolej powinna mu zwrócić poniesione z tego powodu koszty. Kolej powinna na żądanie odbiorcy zaświadczyć w kwicie przesyłkowym, że odbiorca zgłosił się po odbiór przesyłki”.

§ 17 (p. 1 — 5) zmienia się jak następuje:

„Należność przewozową uiszcza się na stacji Warszawa Młocińska”.

W § 18 punkty 2 i 5 — nie mają zastosowania.

Punkt 4 zmienia się jak następuje:

„4. Do uiszczenia niedoborów obowiązany jest nadawca względnie odbiorca przesyłki, zależnie od tego kto opłatę uiszczyć”.

§§ 19, 20, 21 i 22 — nie mają zastosowania.

W § 23 punkty 1, 4, 5 i 8 — nie mają zastosowania.

W tymże § 23, w punkcie 2 słowa: „Jeżeli nie ma innej drogi przewozu” zmienia się na: „W razie przeszkody w wysłaniu lub w dalszym przewozie przesyłki, przyjętej do przewozu”.

W § 24 punkt 1 zmienia się jak następuje:

„1. Jeżeli odbiorca odmówi przyjęcia przesyłki lub jeżeli wogóle zajdzie inna jakaś przeszkoda w wydaniu przesyłki, kolej powinna niezwłocznie o tem zawiadomić nadawcę na jego koszt i żądać rozporządzenia przesyłką”.

Pozatem punkty 2 — 5 i 9 — 12 — nie mają zastosowania.

Tytuł III.

Odpowiedzialność kolei żelaznych. Powództwo. Reklamacje. Waluta.

§ 26 — nie ma zastosowania.

W § 27, w pkt. 1 słowa: „bądź też wskutek przekroczenia terminu dostawy” — nie mają zastosowania, jak również pkt. 3 i 4 — nie mają zastosowania.

W § 28, w ust. a), c) i g) słowa: „a wyrażonego w liście przewozowym” — nie mają zastosowania.

§§ 29 do 35 włącznie — nie mają zastosowania.

W § 36 słowa: „do podwójnej wysokości kwot maksymalnych, przewidzianych w §§ 29, 32, 33, 34 i 35” — nie mają zastosowania.

§ 37 — nie ma zastosowania.

W § 40 punkty 3, 5 i 7 — nie mają zastosowania.

W § 41 punkty 2, 3 i 4 — nie mają zastosowania.

§ 42 — nie ma zastosowania.

§ 44 zmienia się jak następuje:

„Z chwilą odbioru przesyłki wygasają przeciw kolei wszelkie roszczenia z tytułu umowy o przewóz z wyjątkiem:

a) roszczeń o odszkodowanie, jeżeli osoba uprawniona udowodni, że szkoda wynikła wskutek złej woli lub ciężkiego niedbalstwa ze strony kolei;

b) roszczeń o zwrot nadpłaconych kwot (§ 18)”.

W § 45, w punkcie 1 ustęp a) — nie ma zastosowania; w punkcie 2, w ustępie a) słowa: „lub opóźnienie dostawy” — nie mają zastosowania; również ustępy d) i e) — nie mają zastosowania.

§§ 47 i 48 — nie mają zastosowania.

W § 49 punkty 2, 3 i 4 — nie mają zastosowania.

Załączniki D — nie mają zastosowania.

Załącznik F — nie ma zastosowania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 maja 1929 r.

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *Niezabytowski*